

[Udenrigsministeren]

ger vil direkte og indirekte støtte eksporten. Der er taget initiativer til øget anvendelse af ny teknologi og til fremme af erhvervsrettet forskning og udvikling. Regeringens dynamiske erhvervs politik indebærer, at indsatsen til forskning og udvikling skal forstærkes, at der skal gennemføres eksportfremstød på vækstmarkederne, og at samarbejdet mellem virksomhederne indbyrdes og mellem virksomhederne og det offentlige bliver udbygget.

Forsknings- og uddannelsespolitiske initiativer støtter målet for udviklingen på en række områder, der på lidt længere sigt vil fremme eksportmulighederne.

Finansieringsvilkårene udgør et konkurrenceelement for eksportvirksomhederne. I overensstemmelse med regeringens erhvervs politiske program for byerhvervene fra oktober 1986 har Industriministeriet iværksat en ekstern undersøgelse af Eksportkreditrådets virksomhed i international sammenhæng. Resultatet af undersøgelsen, som forventes afsluttet i februar 1988, vil indgå i de løbende overvejelser om udformning af den danske eksportkreditordning med henblik på mulige forbedringer. Det må i denne forbindelse overvejes, om der bør afsættes ekstraordinære midler til anvendelse i situationer, hvor konkurrencen på kreditvilkårene er af en sådan karakter, at de almindelige principper for ydelse af eksportkreditter ikke er tilstrækkelige.

I den eksportpolitiske redegørelse 1986 bebudede regeringen, at den ville overveje muligheden af en *mere fleksibel anvendelse af statslåne til udviklingslandene*. Under Folketingets bistanbspolitiske debat i maj 1987 opnåedes der tilslutning til, at Danida nu vil være i stand til i begrænset omfang at yde bistand til såkaldte fattigdomslommer i lande, som ligger over statslångrænsen (p.t. et BNP pr. indbygger på \$ 1.150) og under \$ 2.500 pr. indbygger. Bistanden til fattigdomslommer vil fortrinsvis ske gennem private organisationer eller som led i blandede kreditter.

En række fagministerier fremlagde i sidste folketingssamling redegørelser, der bl.a. indeholdt oversigter over mulighederne på eksportområdet og de initiativer, der var under overvejelse i de pågældende ministerier. Disse aktiviteter er under udbygning og må ses som et vigtigt supplement til de generelle initiativer, som indgår i regeringens eksportpolitik. Fagmini-

steriernes initiativer, som nærmere er omtalt i den til redegørelsen knyttede rapport, lægger hovedvægten på opgaver, som har til formål at bistå erhvervslivet i eksporten, men vil herudover i varierende omfang engagere sig i system-/projekteksport.

I denne forbindelse overvejer regeringen mulighederne for en tilpasning af reglerne for *eksport af offentlig viden*. Det er hensigten at give de offentlige myndigheder bedre muligheder for deltagelse i eksportforretninger. Det er en forudsætning, at der ikke herved sker konkurrenceforvridning i forhold til den private sektor.

Der er i 1987 sket en *ændring af eksportfremmestrukturen*. Der er fastlagt en ny sammensætning af Eksportfremmerådet, der nu består af personligt udpegede aktive erhvervsledere med eksperterfaringer inden for de forskellige dele af dansk erhvervsliv samt eksportsagkyndige fra den offentlige sektor. Der er ligeledes fastlagt nye retningslinier for ydelse af støtte fra eksportfremmemidlerne.

I 1987 har *Udenrigsministeriet* udbygget analyserne af eksportmarkederne. For de vigtigere eksportmarkeder vil der nu regelmæssigt blive udarbejdet markedsprofiler, der kan indgå i grundlaget for virksomhedernes beslutninger om, hvilke markeder der skønnes at være mest attraktive. I tilknytning hertil vil Udenrigsministeriet fremover søge at udvikle sit serviceapparat med udgangspunkt i markedernes forventede importvækst. Det gælder især Danmarks 10-12 største eksportmarkeder, for hvilke der forefindes tilstrækkeligt sikre oplysninger om markedsudviklingen.

Eksporten til østlandene frembyder særlige vanskeligheder. Udenrigsministeriet vil derfor videreudvikle sin bistand til virksomheder, der eksporterer til disse lande.

Med henblik på at styrke det opsøgende arbejde i Danmark for at sikre, at nuværende og potentielle eksportvirksomheder får de bedste muligheder for at drage fordel af udenrigstjenestens eksportfremmeservice, er der i en række provinsbyer oprettet særlige eksportkontorer.

8. Udenrigstjenestens bud på »interessante markeder«

I den eksportpolitiske redegørelse for 1986 blev det stillet i udsigt, at analysen af eksport-